

25 Jaar getrouwd met het Bijenhuis

Ton Thissen

Omdat je een dame nooit naar haar leeftijd vraagt, stellen we vast dat Cathrien van Dam werd geboren in 1941. Vanaf 1980 is zij verbonden aan het Bijenhuis in Wageningen. Aanvankelijk als facturiste, later vooral ook als verkoopster in de winkel. Op 12 mei jl. werd haar 25-jarig jubileum gevierd in Bijenhuise-lijke kring en in het bijzijn van haar twee dochters met partner en haar kleinzoon van 5, wiens foto te pronk staat op de televisie.

Na zo'n 12 jaar huwelijk kwam Cathrien voor de taak te staan haar twee jonge dochters alleen op te voeden onder niet zo'n florissante omstandigheden. Om geen beroep te hoeven doen op sociale voorzieningen besloot ze een baan te nemen in de haar vertrouwde administratieve sector. Een bijenhoudende neef had gehoord van een vacature op het Bijenhuis aan de Grintweg in Wageningen. Via meneer Pater (personeelszaken VBBN) kwam ze terecht bij meneer Krabbenborg, de toenmalige directeur handel. Vanaf nu kwamen op de schrijfmachine onder haar handen de facturen tot stand.

'Wat later kwam de computer. Ik kwam niet in aanmerking voor een cursus. Wel wist ik op den duur de facturen via de computer te verwerken. Daar is het wat de computer betreft ook wel bij gebeven. Al snel kwam ik ook in de winkel terecht en handelde ik o.a. de bestellingen af. Voor het winkelwerk is een zekere kennis van het bijenhouden nodig. Ik heb dan ook een beginnerscursus gevolgd. Toch zijn het vooral de contacten met de imkers en de ervaringen in de winkel die je op den duur het gevoel geven je werk goed te doen.'

Smaak

'We vormen ook een goed team in die zin dat wij ons verantwoordelijk voelen voor wat er zich dagelijks afspeelt. We discussiëren over de effectiviteit van een bepaald (nieuw) product of over de prijs ervan. We willen allemaal graag verkopen, maar de imker moet er wel wat aan hebben. Daarbij speelt de persoonlijke smaak ook wel eens een rol. Als het bv. over cadeau-artikelen gaat: ringen, hangers, kettingen, handdoeken, theedoeken e.d. heb ik al gauw dat ik denk: dat is spul voor de kermis. Maar mijn collega's denken daar wel eens anders over. En ook wel eens terecht: het komt voor dat iets al jaren op de plank ligt en dan gaat het toch opeens weg. En voor niet weinig geld.

Cathrien met het nog ingepakte bord. Foto's: Marga Canters

Zo zie je maar: smaken verschillen. Bij ons, maar ook bij de klanten. En wat dan toch blijft staan, doen we bv. in de reclame; op markten ben je er zo door. Wij leven ons steeds beter in de klant in. Wij bieden bv. allerlei gereedschappen aan maar desgevraagd zeggen we dat je met een eenvoudig plamuurmes ook wonderen kunt verrichten. Koninginnen kun je ook merken zonder onze speciale merkset en dat zeggen we ook.'

Veranderingen

Na de heer J. Krabbenborg werd Roel ten Klei benoemd tot bedrijfsleider, een nieuw tijdperk. Gaandeweg blijken de veranderingen voornamelijk te zitten in de wisseling van personeel gewoonlijk t.g.v. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, want er is overigens weinig verloop. Eenmaal Bijenhuis altijd Bijenhuis, lijkt het wel. 'In die 25 jaar Bijenhuis heb ik overigens wel vier voorzitters meegemaakt: de heren J. Speelziek, P. Muntjerwerf, D. Vunderink en nu Jos Plaizier. Vroeger waren de depots wel groter. Via orders werden de bestellingen keurig klaargemaakt en verzonden. Daar zat een zekere regelmaat in. Nu worden bestellingen voor depothouders ook nog wel verstuurd maar ze komen

ook gewoon langs, omdat ze toevallig in de buurt zijn. Daar is niets op tegen natuurlijk, maar als ze onverwacht binnenkomen met hun bestellijst is het wel even aanpoten. In vroeger dagen liep het storm als het vakantiegeld binnen was. Nu hebben de mensen wat hun hobby betreft, het gehele jaar gewoon meer geld te besteden. Dat zie je heel duidelijk bij de verkoop van de kant en klare raampjes. Ze 'vliegen de winkel uit' en kunnen zo de bijenkast in.'

Wandkleed

'Ja, en dan waren wij – het personeel – toentertijd 's avonds thuis nogal eens in de weer met het rollen van kaarsen en met het maken en borduren van slabbetjes, theemutsen, pannenlappen, schorten, ovenwanten e.d. Geen vetpot maar ik borduur graag; dus deed ik daaraan mee. In dit verband: ik had eens een wandkleed gekregen – made in England – met daarop drachtplanten afgebeeld. En mooi ding. Ik had dat kleed als decoratie boven de weegschaal bij de plantenzaden in de winkel gehangen. Klanten vroegen wel eens of dit wandkleed te koop was. Dat was het niet, wat mij betreft. Totdat een collega in triomf vertelde het wandkleed eindelijk verkocht te hebben. Ik was daar aanvankelijk niet blij mee, maar besepte gaandeweg dat het ons beiden om de handel te doen was: ik als verleidster; zij als verkoopster. Ik kreeg het bedrag natuurlijk wel onmiddellijk uitbetaald.'

Indrukwekkende momenten

De indrukwekkende gebeurtenissen kwamen voornamelijk naar voren in de poëtische voordracht van

Marga Canters en Riet Oostendorp dragen het gedicht voor.

Het met de hand beschilderde bord dat Cathrien namens de VBBN mocht ontvangen.

Riet Oostendorp en Marga Canters op de avond van 12 mei jl., de dag dat haar jubileum werd gevierd. Die voordracht volgde op de toespraakjes met daarbij behorende cadeaus van Jos Plaizier en Roel ten Klei. Cathrien selecteert daaruit dat eens haar tas uit het kantoor gestolen werd en dat een mens flaters kan slaan zoals die waarbij ze een klant een tube tandpasta voor aambeienzalf verkocht. Het bleek uitlegbaar en het kwam allemaal goed.

Prettig indrukwekkend bleek de bos rozen van de eigenaar van een hoestend paard.

'De man had gehoord dat honing een probaat hoestmiddel zou zijn. Voor een appel en een ei kreeg hij van mij enkele potten honing bestaande uit restanten na het afvullen. Dat je via een hoestend paard een bos rozen krijgt. Kom daar nog maar eens om!'

Straks

Over een jaar gaat ze met pensioen. Dat is niet helemaal gladjes verlopen. De laatste jaren kampt ze met de kwalen waar 60-plussers recht op hebben. Een haperende knie enerzijds en een trombosebeen anderzijds en ook de longen blijken niet die meer van een paard. Een beetje in de lappenmand zit ze momenteel dus wel, maar alles is onder controle en straks is ze er weer om haar tijd tot de AOW vol te maken.

Cathrien, het ga je goed en namens ons allen bedankt voor je service!